

Αθωνική

ΙΟΥΛΙΟΣ 2000 - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 55 - ΔΡΧ. 250

Πολιτεία

Περί Ὑπακοῆς καὶ Προσευχῆς

Ἐποία δόξα ἐπιφυλάσσεται εἰς τὸν πραγματικὸν ὑποτακτικόν, σήμερον, ὅπου λόγῳ ἐγωϊσμοῦ δὲν ὑπάρχει ὑπακοή; Τελεία ὑπακοή ὅπως περιγράφεται εἰς τοὺς πατέρας, θά ἀμφιθῆ ἀπέιρως εἰς τὸν Οὐρανόν.

Ἐυποτακτικὸς διὰ τὸν Χριστὸν κάνει τὴν ὑπακοήν, πονᾷ, κοπιᾷζει, ἰδρώνει, περιφρονεῖται, ὑβρίζεται διὰ τὸν Χριστὸν καὶ ὄχι διὰ τὸ πρόσωπο τοῦ Γέροντος. Οἰονδήποτε καλὸν καὶ ἂν κάνη ὁ ὑποτακτικὸς δὲν ὑπερφηανεύεται, δὲν τὸν βλάπτει ὁ ἐχθρὸς, διότι λέγει "ὄχι ἐγώ, ἀλλὰ δι' εὐχῶν τοῦ Γέροντός μου".

Ἐταν μᾶς ἐπισκέπτεται ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ, νοιώθουμε χαράν, γλυκύτητα, εἰρήνην. Ὅλα αὐτὰ εἶναι ψίχουλα μπροστὰ στὴν ἀπέριστη χαρὰ καὶ μακαριότητα ποῦ θὰ νοιώθῃ ὁ γνήσιος ὑποτακτικὸς, ὅταν τοποθετηθῆ εἰς τὸν χορόν τῶν Ἀγγέλων καὶ ἀγάλλεται εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν.

Κάποιος Μοναχὸς, ἔχοντας λογισμὸν κατὰ πόσον ὠφελοῦν οἱ κόποι καὶ οἱ ἰδρώτες ποῦ γίνονται διὰ τὴν ὑπακοήν, βλέπει τὴν Παναγίαν μεταξὺ ὕπνου καὶ ἐγρηγόρσεως, ἡ ὁποία τοῦ λέγει: "Οἱ ἰδρώτες ποῦ χύνεις διὰ τὴν ὑπακοήν, κουβαλῶντας τὰ τρόφιμα, ὡς μαρτυρικὸν αἷμα ἐνώπιον τοῦ Υἱοῦ μου λογίζονται".

Πρέπει νὰ ἔχωμεν προσευχὴν καὶ προσοχήν. Ἡ μία βοηθάει τὴν ἄλλην, ὅπως τὸ ἓνα χέρι τὸ ἄλλο. Ἡ προσευχὴ φέρει τὴν προσοχήν καὶ ἡ προσοχὴ τὴν προσευχὴν. Κατὰ τὰς ὥρας τῆς προσευχῆς, τίποτε νὰ μὴν ἀπασχολῆ τὸν νοῦν, κανένα γήινο πράγμα νὰ μὴν ὑπάρχει, ποῦ νὰ ἀπασχολῆ τὸν νοῦν.

Γιατί νὰ γινώμεθα δυστυχεῖς, ἐνῶ μπορούμε χάριτι Χριστοῦ νὰ γίνωμεν εὐτυχεῖς; Γιατί νὰ ἀφήνωμεν τοὺς λογισμοὺς νὰ μᾶς καταλαμβάνουν, νὰ μᾶς δένουν πνευματικῶς χερσποδαρα καὶ νὰ μᾶς ὀδηγοῦν εἰς τὸν τυφεκισμὸν; Γιατί νὰ ἀφήνωμε τὸν διάβολον νὰ μᾶς δένη;

Ὁ νοῦς ὡσάν τὸν ἀλήτην γυρίζει τις γειτονιές καὶ ὡσάν σφουγγάρι ρουφᾷει ὅλες τις βρωμιές καὶ τις φέρνει εἰς τὴν ψυχὴν. Πιεζε λοιπὸν τὸν νοῦν σου νὰ εἶναι εἰς τὴν καρδίαν σου καὶ νὰ ἀσχολῆται μὲ τὴν "εὐχήν" καὶ διαφόρους μελέτας.

Μία Ἁγία, μόλις κτυποῦσε τὸ ὥρολόγιον ἔλεγε: "Μία ὥρα πλησιέστερον πρὸς τὸν θάνατον ἀπὸ τὰς ὥρας ποῦ ἔχει ἀποφασίσει ὁ Θεὸς νὰ ζήσω! Πῶς πέρασα; Τί ἔκανα; Τί λογισμοὺς εἶχα; Κέρδισα κάτι; "

Ἐταπεινὸς Μοναχὸς, ὁ ὑπάκουος καὶ σιωπηλός, ὁ ἐπιμελούμενος τὴν εὐλογημένη "εὐχή", σκορπᾷ στοὺς γύρω του μὴ ιδιαίτερη χάρι, εὐωδιάζει. Γίνεται πνευματικὸς μαγνήτης. Δέν ὀμιλεῖ, καὶ ὅμως ὅλοι ὠφελοῦνται ἀπ' αὐτόν.

Προηγούμενος Ἐφραίμ Φιλοθέιτης

Γερόντων

✘ Νὰ ζῆτε τίμια καὶ ταπεινά καὶ ὅσο μπορείτε ν' ἀπλώνετε τὸ χέρι σας στὴν ἐλεημοσύνη. Νὰ μὴ σκέπτεσθε μόνο τί θὰ φᾶτε, τί θὰ φορέσετε, τί μεγάλο σπίτι θὰ χτίσετε.

✘ Ὅλοι μας εἴμαστε ἁμαρτωλοί. Καὶ μόνο ποῦ στὴ γῆ πατάμε καὶ σάρκα φορᾶμε, κάθε βῆμα μας εἶναι καὶ ἁμαρτία.

Γέρων Γεώργιος Καραλίδης

✘ Ὅταν κοινωνῆ ὁ ἄνθρωπος, παίρνει δύναμι, φωτίζεται, βλέπει εὐρεῖς ὀρίζοντες, αἰσθάνεται χαρά. Ὁ καθένας διαφορετικὰ, ἀνάλογα μὲ τὴ διάθεσι καὶ τὴ φλόγα τῆς ψυχῆς του. Ἄλλος αἰσθάνεται χαρὰ καὶ ξεκούρασι, ἄλλος εἰρήνη, ἄλλος πνεῦμα ἀφοσιώσεως καὶ ἄλλος ἀνέκφραστη συμπάθεια πρὸς πάντας. Προσωπικὰ πολλές φορές ἐνοιωθα κουρασμένος, ἀλλὰ μὲ τὴ Θεία Κοινωνία αἰσθανόμουν τὸν ἐαυτό μου σάν νὰ μὴν εἶχα τίποτα.

Γέρων Ἀμφιλόχιος Μακρῆς

✘ "Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς". Πολλές φορές ἐπανελάβα αὐτὴ τὴν προσευχὴ τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἐπί γῆς ἀναμάρτητη ζωὴ μας ἀνοίγει τις πύλες τοῦ Οὐρανοῦ.

✘ Προσπαθήστε νὰ μὴν κατηγορῆτε ποτέ τὸν ἄλλον, ἀλλὰ νὰ προσεύχεσθε γι' αὐτόν. Ὅταν κρίνουμε κάποιον γιὰ τὰ ἐλαττώματά του, σημαίνει ὅτι δὲν βλέπουμε τὰ δικά μας.

Γέρων Σωφρόνιος Σαχάρωφ

✘ Νὰ μὴ θυμῶνης, ὅταν μιᾶς, καὶ νὰ μιᾶς πάντα μὲ καλὸ τρόπο.

✘ Νὰ ἀγαπᾶς τοὺς φτωχοὺς καὶ νὰ βοηθᾶς τοὺς ἀδύνατους.

Ἱερομόναχος Σίμων Ἀρβανίτης

✘ Μετὰ τὴν καταγίδα ἐρχεται ἡ γαλήνη. Μετὰ τὴν λύπη ἢ χαρὰ καὶ πρέπει νὰ λέμε: "Εἰ ὁ Θεὸς μεθ' ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; "

✘ Ἄν θέλεις τὸ κακὸ τῶν ἐχθρῶν σου, ὅσα καλὰ κι ἂν κάμης, δέν σέ ὠφελοῦν.

✘ Ἐάν νομίζης πῶς ἔχεις ἀρετές, δέν ἔχεις τίποτα. Ὅποιος θὰ πῆ πῶς εἶναι ἅγιος, δέν εἶναι. Οἱ Ἅγιοι ποτέ δέν εἶπαν πῶς εἶναι ἅγιοι.

✘ Ὁ Θεὸς μᾶς σῶζει δωρεάν καὶ ὄχι γιὰ τὸ ἀξίζουμε.

Γέρων Εὐμένιος

Αδελφοί μου, θέλω νά σās μιλήσω γιά κείνα τά πράγματα πού συμβάλλουν στήν ωφέλεια τής ψυχής, καί ντρέπομαι τήν αγάπη σας, γνωρίζοντας τήν αναξιότητά μου. Θά προτιμούσα νά σιωπήσω, γιατί δέν τολμώ νά σηκώσω τά μάτια μου καί ν' αντικρύσω πρόσωπο ανθρώπου. Ἡ συνείδησί μου μέ κατακρίνει, καί μέ πληροφορεῖ πώς εἶμαι ἀνάξιος νά γίνω ὁδηγός σας. Λυπᾶμαι πού προκρίθηκα νά ὁδηγῶ ἐσās ἐγώ ὁ ταπεινός, ἐγώ πού εἶμαι κατώτερος ἀπ' ὅλους σας καί δέν ἔχω λόγο "μεμαρτυρημένο" ἀπό τίς πράξεις μου καί τήν πολιτεία μου.

Γνωρίζω καλά πώς ὁ Κύριος δέν μακαρίζει ὁποῖον διδάσκει μόνο, μά ὁποῖον ἐφαρμόζει πρῶτα τίς ἐντολές Του καί ὕστερα διδάσκει: "Ὁ ποιήσας καί διδάξας", λέγει, "μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν". Γιατί μόνο ὅσοι ἀκοῦνε ἕνα τέτοιο δάσκαλο, προθυμοποιοῦνται νά τόν μμηθοῦν. Καί δέν ὠφελοῦνται ἀπό τά λόγια του τόσο, ὅσο παρακινοῦνται ἀπό τά καλά του ἔργα. Σās παρακαλῶ ὁμως, νά μή βλέπετε τή δική μου ραθυμία, ἀλλά ν' ἀκοῦτε τά προστάγματα τοῦ Θεοῦ καί τίς

Εὐτυχισμένος εἶν' ἐκεῖνος πού ἐρωτεύθηκε τήν αγάπη τοῦ Χριστοῦ, σαγηνεύθηκε ἀπό τήν ὁμορφιά της καί τήν ἀπόλαυσε μέ πολύ πόθο. Αὐτός θ' ἀγιασθῆ στήν ψυχή.

Καλότυχος καί τρισευτυχισμένος εἶν' ἐκεῖνος, πού πόθησε μ' ὄλη του τήν καρδιά τήν αγάπη καί ἀλλοιώθηκε ἀπ' αὐτήν πνευματικά. Αὐτός θά γεμίση τήν ψυχή του μ' εὐφροσύνη καί τήν καρδιά του μέ χαρά ἀνέκφραστη.

Αὐτός, πού ἀπέκτησε τήν αγάπη, ἀδιαφορεῖ τελείως γιά τούς θησαυρούς τοῦ κόσμου. Αὐτός γεμίζει μέ τόν πλοῦτο τής αγάπης, πού εἶναι ἀνεξάντλητος.

Μακάριος καί τρισμακάριος αὐτός πού ἐνστερνίσθηκε τήν αγάπη. Μολονότι ἐξωτερικά φαίνεται ἄδοξος, στήν πραγματικότητα εἶναι ἐνδοξότερος ἀπ' ὅλους τούς ἐνδόξους.

Ἐπαινετός εἶν' ἐκεῖνος πού ζήτησε τήν αγάπη, ἐπαινετώτερος ἐκεῖνος πού τή βρῆκε καί μακαριώτερος ἐκεῖνος πού τήν αγάπησε.

Ω αγάπη θεία, πού μέσα σου βρίσκεται ὁ Χριστός! Ἄνοιξε καί σέ μās τήν πόρτα σου, γιά νά δοῦμε τόν

δρόμος γιά τόν...

ὑποθήκες τῶν ἁγίων Πατέρων. Γιατί οἱ θεοφώτιστοι Πατέρες μας δέν ἔγραφαν καμία ἐντολή, ἂν πρῶτα δέν τήν ἐφάρμοζαν.

Οἱ ἐντολές λοιπόν τοῦ Κυρίου εἶναι ἕνας δρόμος, πού μās ἀνεβάζει ὅλους στόν οὐρανό, μās ὁδηγεῖ στόν Θεό. Πολλοί εἶναι οἱ δρόμοι καί οἱ τρόποι, πού φέρνουν τόν ἄνθρωπο στή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Ἡ μάλλον οἱ δρόμοι αὐτοί φαίνονται πολλοί, ἀλλά στήν πραγματικότητα εἶναι ἕνας, πού χωρίζεται σέ πολλούς, ἀνάλογα μέ τήν δύναμι καί

Χριστό, πού ἔπαθε γιά μās, καί νά ἐλπίσουμε στό ἐλεός Του. Νά Τόν δοῦμε, γιά νά μήν πεθάνουμε πιά. Γέμισε τήν ὑπαρξί μας, γιά νά νοιώσουμε τό μυστήριο τής ἐνσαρκῆς οικονομίας τοῦ Χριστοῦ. Ἐσὺ πού βίαςες τ' ἀβίαστα καί πλουσιόδωρα σπλάχνα τοῦ Κυρίου μας, γιά νά σηκώση τίς ἁμαρτίες ὅλων τῶν ἀνθρώπων, ἔλα καί στή δική μας ταλαιπώρη ψυχή.

Ω θεία αγάπη, θέλουμε νά σέ γνωρίσουμε καί νά μās γνωρίσης, γιατί σοῦ εἴμαστε ἄγνωστοι. Κατοίκησε μέσα μας, γιά νά ἔρθῃ ὁ Δεσπότης Χριστός νά μās ἐπισκε-

Ο Υ Π Α Ν Ο

τήν προαίρεσι τοῦ καθενός. Λέγοντας δρόμους, ἐννοοῦμε τίς πνευματικές ἀρετές. Προπαντός τίς τρεῖς μεγάλες ἀρετές, τήν πίστι, τήν ἐλπίδα καί τήν αγάπη, καί ἰδιαίτερα τή μεγαλύτερη ἀπ' ὅλες, τήν αγάπη, πού πάνω της θεμελιώθηκαν ἡ πίστις καί ἡ ἐλπίδα.

Τά ὀνόματα τής αγάπης εἶναι πολλά, τά ἔργα της ἐπίσης πολλά, τά γνωρίσματά της περισσότερα καί τά ἰδιώματά της πάμπολλα. Δέν μπορεῖ κανεὶς νά τήν περιγράψῃ μέ λόγια. Ὅταν θυμᾶμαι τό κάλλος της, εὐφραίνεται ἡ καρδιά μου, γεμίζω μέ γλυκύτητα καί περιέρχομαι σέ ἔκστασι. Ὅταν τή συλλογίζομαι, χάνω τίς σωματικές μου αἰσθήσεις, βγαίνω τελείως ἀπό τήν παρούσα ζωή καί λησμονῶ τά πράγματα τοῦ κόσμου.

Καλότυχος εἶν' ἐκεῖνος, πού ἀγκάλιασε τήν αγάπη τῆ θεϊκή. Αὐτός δέν θά ἐπιθυμήσῃ μέ ἐμπάθεια κανένα κάλλος ἀνθρώπινο.

φθῆ. Μολονότι εἴμαστε ἀνάξιοι, ἔλα νά μās ἀγιάσης.

Ἄλλά, γιά νά σέ νοιώσουμε, πρέπει νά γνωρίσουμε πρῶτα τό Χριστό. Μόνο σάν προσπέσουμε σι' ἄχραντα πόδια Του, θά βιώσουμε στή ζωή μας τήν αγάπη. Μόνο σάν λυτρωθοῦμε ἀπό τό χρέος τῶν ἁμαρτιῶν μας, θ' ἀρχίσῃ νά ζῆ μέσα μας ἡ αγάπη.

Ἄς βάλομε λοιπόν μέσα στήν καρδιά μας τήν αγάπη, πού εἶναι "ἡ διδάσκαλος τῶν Προφητῶν, ἡ σύνδρομος τῶν Ἀποστόλων, ἡ δύναμις τῶν Μαρτύρων, ἡ ἔμπνευσις τῶν Πατέρων καί ἡ τελείωσις ὅλων τῶν Ἁγίων".

Ας μάθουμε νά δουλεύουμε καί νά ὑποτασσόμαστε στό Χριστό, γιά ν' ἀρχίσῃ ν' ἀνθίζῃ μέσα στήν ψυχή μας τό λουλούδι τής αγάπης. Ὁ Χριστός μās ἄνοιξε τό δρόμο, πού πρέπει ν' ἀκολουθήσουμε γιά νά φτάσουμε στήν αγάπη. Ἐγινε φτωχός, γιά νά γίνουμε ἐμεῖς πλούσιοι σέ ψυχικά χαρίσματα.

Ἄς συγχωρέσουμε ὁ ἓνας τὸν ἄλλο, γιὰ ν' ἀπολαύσουμε τ' ἀγαθὰ τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ δοκιμάσουμε τὴ γλυκύτητα, ποὺ δοκιμάζει ὁποῖος ἀκολουθεῖ τὸ Θεὸ τῆς ἀγάπης.

Ἐκεῖνος ποὺ δὲν ἀγάπησε τὸν Χριστό, τρέχει μάταια. Καὶ ποτέ δὲν πρόκειται νὰ τὸν φτάσει, ἂν δὲν ἀγαπήσει πρῶτα τὸν ἀδελφό του.

Ἐκεῖνος ποὺ ἔφτασε τὴν ἀγάπη, πλησίασε τὸν ἴδιο τὸ Χριστό, γιατί ἡ ἀγάπη εἶναι τὸ πλήρωμα τοῦ νόμου Του. Χωρὶς ἀγάπη ἡ καρδιά μας εἶναι στεῖρα καὶ δὲν εὐφραίνεται μὲ τὰ θαυμάσια τοῦ Θεοῦ.

Σὰς παρακαλῶ, λοιπὸν, νὰ βιώσετε τὴν ἀγάπη, καὶ νὰ μὴν ἀποκάμετε καὶ σταματήσετε πρὶν τὴ φτάσετε. Γιατί κάθε ἄσκησι καὶ κάθε πνευματικὸς ἀγώνας, ποὺ δὲν ἔχει στόχο τὴν ἀγάπη, εἶναι μάταιος. Δὲν εἶναι δυνατό ν' ἀναγνωρισθῆ κανεὶς σάν μαθητῆς τοῦ Χριστοῦ μὲ ἄλλη ἀρετὴ ἢ ἐντολή, παρά μόνο μὲ τὴν ἀγάπη. Τὸ λέγει ὁ ἴδιος ὁ Κύριος:

“ Ἐν τούτῳ γινώσκονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστέ. ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις”.

Γιὰ τὴν ἀγάπη ἔτρεξαν οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι ἐκεῖνο τὸν ἀτέλειωτο δρόμο, γιὰ νὰ βγάλουν ἀπὸ τὸ βυθὸ τῆς εἰδωλολατρίας καὶ νὰ φέρουν στὸ λυμάνι τῆς Οὐράνιας Βασιλείας ὀλοκληρῆ τὴν Οἰκουμένην, τραβώντας τὴν μὲ τ' ἀγκίστρια καὶ τὰ δίχτυα τοῦ θείου λόγου.

Γιὰ τὴν ἀγάπη ἔχυσαν τὸ αἷμα τους οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, γιὰ νὰ μὴ χάσουν τὸν Χριστό.

Γιὰ τὴν ἀγάπη θυσίασαν μὲ προθυμία τὴ ζωὴ τους οἱ θεοφόροι διδάσκαλοι τῆς οἰκουμένης, γιὰ νὰ δοξαστῇ ἡ Καθολικὴ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία.

Ἀς ἀγωνιστοῦμε, λοιπὸν, νὰ εὐαρεστήσουμε τὸν Χριστό μὲ τὴν ἀγάπη. Ὄταν ἀγαπᾶμε τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὸν Θεό, τότε Αὐτὸς μᾶς προσφέρει τ' ἀνεκτίμητα δῶρα Του: τὴν πίστι, τὴν καθαρότητα καὶ τὴν εὐλάβεια. Μᾶς χαρίζει ἀκόμα τὴν κατανυξὶ καὶ τὰ δάκρυα, ποὺ καθαγιάζουν τὴν ψυχὴ, καὶ μᾶς γεμίζει μὲ θεῖο φῶς καὶ Πνεῦμα Ἅγιο.

**Ἅγιος Συμεὼν
ὁ Νεὸς Θεολόγος**

Ἀπο τὸ γεροντικὸ

Τὸν καιρὸ ποὺ οἱ Λογγοβάρδοι λυμάνονταν τὶς ἐπαρχίες τῆς Βορείου Ἰταλίας, ἐπίασαν αἰχμάλωτο ἓνα Διάκονο κι εἶχαν ἀποφασίσει νὰ τὸν βασανίσουν.

Ὁ Σάγκτουλος, ἓνας Χριστιανὸς Λογγοβάρδος, ποὺ οἱ συμπατριῶται του τὸν σέβονταν σάν ἅγιο, γιὰ τὴν πολλὴ εὐλάβεια καὶ τὴ μεγάλη ἀρετὴ του, ἔκανε πολλὰ διαβήματα στοὺς ἀρχηγούς, γιὰ νὰ σώσει τὴ ζωὴ αἰχμάλωτου. Μὰ δὲν κατώρθωσε τίποτε ἄλλο, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ χάρη νὰ μείνῃ αὐτὸς φρουρὸς κοντὰ στὸν μελλοθάνατο, τὴν τελευταία νύκτα.

- Μείνε, τὸν προειδοποίησε ὁ Ἀρχηγός, ἀλλ' ἂν ξεφύγῃ, νὰ ξέρῃς πὼς θὰ βασανιστῆς ἐσὺ στὴ θέσι του.

Ὁ Σάγκτουλος συμφώνησε κι ἔτοι κάθησε φρουρὸς. Τὰ μεσάνυχτα ὅμως, ὅταν ὅλο τὸ στρατόπεδο ἦταν βυθισμένο στὸν ὕπνο, ξύπνησε τὸν Διάκονο καὶ τοῦ εἶπε νὰ σηκωθῆ νὰ φύγῃ, ὅσο μπορούσε πιὸ γρήγορα. Τοῦ εἶχε ἔτοιμο κι ἓνα γοργό ἄλογο.

- Ἀδύνατον, ἀδελφέ μου, ἔλεγε ὁ μελλοθάνατος. Ἄν ἐγὼ γλιτώσω, ἐσὺ εἶναι ἀδύνατο νὰ γλιτώσῃς ἀπὸ τὰ χέρια τους. Πὼς λοιπὸν νὰ γίνω αἰτία νὰ πεθάνῃς μ' ἓνα τόσο σκληρὸ θάνατο;

- Μὴ σέ μέλει γιὰ μένα, ἔλεγε ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά ὁ Σάγκτουλος. Ὁ Θεὸς θὰ μὲ σκεπάσῃ. Ἐτοι τὸν ἐπεισε νὰ φύγῃ.

Τὴν ἄλλη ἡμέρα, οἱ Λογγοβάρδοι ζήτησαν τὸν αἰχμάλωτο.

- Ἐφυγε, τοὺς εἶπε μὲ ἀπάθεια ὁ φρουρὸς του.

- Κι ἐσὺ θὰ ξέρῃς βέβαια πολὺ καλὰ τὸν τρόπο.

- Ναι, ἀποκρίθηκε θαρρετὰ ὁ Σάγκτουλος.

- Ἐπειδὴ εἶσαι καλὸς ἄνθρωπος, δὲ θέλω νὰ σέ βασανίσω, εἶπε ὁ Ἀρχηγός, ποὺ θαύμαζε, χωρὶς νὰ τὸ δείχνῃ, τὸ θάρρος του. Διάλεξε μόνος σου τὸν τρόπο ποὺ προτιμᾷς νὰ πεθάνῃς.

- Εἶμαι στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ, ἀποκρίθηκε ἀτάραχος ὁ Χριστιανὸς στρατιώτης. Τὸν θάνατο ποὺ θὰ παραχωρήσῃ Ἐκεῖνος, θὰ τὸν δεχθῶ μὲ εὐχαρίστησι.

Τελικὰ ἀποφάσισαν νὰ τοῦ κόψουν μὲ πέλεκυ τὴν κεφαλὴ του κι ἀνέθεσαν τὴ δουλειὰ αὐτῇ σ' ἓνα μεγαλόσωμο καὶ χειροδύναμο στρατιώτη.

Ὁ Σάγκτουλος γονάτισε, εἶπε τὴν προσευχὴ του κι ἔσκυψε καρτερικὰ τὸ κεφάλι νὰ δεχθῆ τὸ χτύπημα. Ἡ ψυχὴ του ἀγαλλίαζε στὴ σκέψι πὼς σὲ λίγο θὰ βρισκόταν κοντὰ στὸν Χριστό.

Ὁ δήμιος σήκωσε ὀρμητικὰ τὸν φονικὸ πέλεκυ γιὰ νὰ ξεμπερδέψῃ μιὰ καὶ καλὴ μ' αὐτῇ τὴ δουλειὰ. Τὰ χέρια του ὅμως ἔμειναν ἀκίνητα στὸν ἀέρα, σάν νὰ τὰ ἐσφιγγε μυστηριώδης δύναμις. Ἐνοιωσε πόνους φοβερούς κι ἄρχισε νὰ μουγκρίζῃ σάν πληγωμένο θηρίο. Οἱ ἄλλοι γύρω τρόμαξαν.

- Τί πάμε νὰ κάνωμε, ἔλεγαν μεταξύ τους, νὰ τὰ βάλωμε μὲ τὸν ἅγιο αὐτὸν ἄνθρωπο, ποὺ ἔχει τὸν Θεὸ μαζί του;

Ἄρχισαν, λοιπὸν, νὰ παρακαλοῦν τὸν Σάγκτουλο, ποὺ ἔμεινε ἀκόμη μὲ τὸ κεφάλι γερμένο, νὰ γιατρέψῃ τὸν στρατιώτη, ποὺ ἐξακολουθοῦσε νὰ φωνάζῃ μὲ τὰ χέρια κρατημένα ψηλά.

- Δὲν μπορῶ νὰ ζητήσω τέτοια χάρι γι' αὐτὸν ἀπὸ τὸν Κύριό μου, ἂν δὲν ὑποσχεθῆ πρῶτα πὼς δὲ θὰ ξανασηκώσῃ τὸ χερί του νὰ κτυπήσῃ Χριστιανό, εἶπε ὁ Σάγκτουλος.

- Ὑπόσχομαι, φώναξε ὁ στρατιώτης τρέμοντας ἀπὸ τὸ φόβο του.

- Κατέβασε λοιπὸν τὰ χέρια σου, πρόσταξε ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ.

Μὲ τὸν λόγο, τὰ χέρια παρευθὺς κινήθηκαν γιὰ νὰ πετάξουν πρῶτα ἀπ' ὅλα μακριὰ τὸ φονικὸ ὄργανο.

Κατάπληκτοι οἱ Λογγοβάρδοι γιὰ ὅσα ἐγιναν ἐκεῖνο τὸ πρωὶ μπροστὰ ὀφθαλμοὺς τους, χάρισαν τὴ ζωὴ στὸ Σάγκτουλο, ποὺ ἐγινε ἀπὸ τότε ἱεραπόστολος ἀνάμεσά τους.

ΟΙ ΑΣΘΕΝΕΙΕΣ ΕΙΝΑΙ...

ΔΩΡΑ ΘΕΟΥ!

Στήν Καλύβα "Άγιος Χρυσόστομος" της Κουτλουμουσιανής Σκήτης του Άγιου Παντελεήμονος, βρίσκεται ακόμη στη ζωή και άσκητικά αγωνίζεται ο Μοναχός Δανιήλ, ο οποίος, όπως μας βεβαίωσε ο ίδιος και από άλλους Πατέρες πληροφορηθήκαμε, είκοσι και πλέον χρόνια είναι άρρωστος, πονεί το κεφάλι του, ή μέση, τα νεφρά, ή καρδιά, τα πόδια και πολλές φορές όλο το σώμα.

Σέ πολλούς γιατρούς πήγε, πολλές εξετάσεις, ακτινοσκοπήσεις και ακτινογραφίες έκανε, τό αποτέλεσμα είναι τό ίδιο.

Οί γιατροί δέν βρίσκουν καμμία σωματική πάθησι, ο Άδελφός όμως ακόμη υποφέρει από ανεξήγητη ασθένεια, στην οποία δέν μπορούν να τον βοηθήσουν οι γιατροί και ή επιστήμη.

Πρίν από λίγα χρόνια, την 27η Ιουλίου, στην άγρυπνία του Άγιου Παντελεήμονος, ο Άδελφός Δανιήλ, μέ πίστι πολλή και δάκρυα στά μάτια, παρακάλεσε τόν Άγιο Παντελεήμονα, πρὸς τόν ὅποιο εἶπε: "Άγιε τοῦ Θεοῦ και προστάτη τῆς Σκήτης μας, σύ πού εἶσαι γιατρός και γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ μαρτύρησες και ἔχυσες τό αἷμα σου, κάμε ἀγάπη και παρακάλεσε τό Δεσπότη Χριστό νά μου δώση τήν υἰγεία μου, νά

μπορῶ κι ἐγώ υἰγίης νά δοξάζω τό ὄνομά Του και νά ψάλλω στίς ἀγρυπνίες".

Αέγοντας αὐτά ὁ Μοναχός Δανιήλ, ἀπό τόν πόνο και τήν Ακουράσι, τόν πήρε λίγο ὁ ὕπνος και βλέπει σέ ὄραμα τόν Άγιο Παντελεήμονα νά εἶναι γονατιστός μπροστά στό θρόνο τοῦ Θεοῦ και νά παρακαλῆ γιά τήν υἰγεία τοῦ Άδελφοῦ.

Ο Μοναχός Δανιήλ ἄκουσε τό Δεσπότη Χριστό νά λέη στόν Άγιο Παντελεήμονα: "Άδελφέ μου Μεγαλομάρτυς Παντελεήμων, μήπως ἐσύ εἶσαι πιό σπλαχνικός ἀπό μένα;

"Ἡ ἀγαπᾶς πιό πολύ ἀπό μένα τούς ἀνθρώπους; Γνωρίζω πῶς γιά τήν ἀγάπη μου ἔχυσες τό αἷμα σου, ἀλλά μήπως ἐγώ δέν ἔχυσα και γιά τήν ψυχική σωτηρία τῶν ἀνθρώπων δέ χύνω κάθε ἡμέρα τό αἷμα μου; Μάθε ὅτι θέλημά μου εἶναι και συμφέρει πολλές φορές τό σώμα νά εἶναι ἄρρωστο γιά νά σωθῆ ἡ ψυχή. Ἔτσι θέλω πολλοί ἀνθρώποι νά σωθοῦν".

Οταν ἄκουσε αὐτά ὁ Άδελφός Δανιήλ, ξύπνησε και δόξασε τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ, εὐχαρίστησε και τόν Άγιο Παντελεήμονα γιά

τήν προσπάθεια και μεσιτεία του, κι ἀμέσως, ὅπως μάς εἶπε ὁ ἴδιος, ἔφυγε ἕνα βάρος ἀπό πάνω του και πληροφορήθηκε, πῶς πρέπει νά φέρη μέ ὑπομονή, μέ χαρά και μέ εὐχαρίστησι τό σταυρό και τήν κατάστασι τῆς ἀσθενείας του.

Ἡ ΕΥΧΗ ΣΩΖΕΙ ΚΑΙ ΤΟ ΣΩΜΑ

Τά λεγόμενα "ΣΚΑΛΟΠΑΤΙΑ", μικρό δρομάκι ὄλο σκαλοπάτια ἀπό τήν θάλασσα τῆς Ἁγίας Ἄννης ὡς τή Μικρά Ἁγιάννα, λίγο κάτω ἀπό τήν Καλύβη "Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου", σέ ἕνα δέντρο βρίσκεται μικρή εικόνα, πρὸ τῆς ὁποίας παλαιότερα ἔκαιγε κλειστό φαναράκι. Ἐκεῖ ὁ Μοναχός Μελέπιος τῶν Δανητῶν, ἀπό τά Κατουνάκια, περνοῦσε φορτωμένος μέ διάφορα τρόφιμα και ἐνῶ ἔλεγε τήν εὐχή "Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ Υἱέ τοῦ Θεοῦ ἐλέησόν με", εὐχή πού παντοτεινά συνοδεύει κάθε Μοναχό ὅπως και ἡ ἀναπνοή του, παραπάτησε και ξέφυγε ἀπό τό στενό και δύσβατο δρομάκι και ἔπεσε μέ τό φορτίο του γύρω στά τέσσερα μέτρα, ὅπου βρῆκε στήριγμα τό δέντρο αὐτό, χωρίς νά πάθῃ τό παραμικρό, και χωρίς τό στόμα του νά σταματήσῃ οὔτε πρὸς στιγμή τῆ θεία ἐκεῖνη προσευχή. Καί ἐπειδὴ διαφυλάχθηκε ἀβλαβής ἀπό τήν ἐνέργεια αὐτή τοῦ ἀνθρωποκτόνου Σατανᾶ, πού, ὅπως τοῦ φάνηκε, σάν νά τόν ἐσπρωξαν, ἔφτιαξε και τοποθέτησε ἐκεῖ τήν εικόνα τῆς Παναγίας μέ τό φαναράκι, πρὸς δόξαν Θεοῦ και φύλαξι τῶν διερχομένων ἀπό ἐκεῖνο τό δύσκολο μονοπάτι.

Αθωνική

πολιτεία

ΚΥΡΙΑΛΟΥ ΛΟΥΚΑΡΕΩΣ 6 - 114 71 ΑΘΗΝΑ

ΤΗΛ. 6443.290, FAX 6424.266

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Κωνσταντῖνος Μπούκας

Υπεύθυνος τυπογραφείου: Ἀργυρώ Παχή

Ἀδραμυττίου 10, 171 21 Ν. ΣΜΥΡΝΗ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: 3000 δρχ.

